

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Istuntoasiakirja

A7-0368/2010

13.12.2010

MIETINTÖ

johon sisältyy ehdotus Euroopan parlamentin suositukseksi neuvostolle EU:n ja Libyan puitesopimuksesta käytävistä neuvotteluista (2010/2268(INI))

Ulkoasiainvaliokunta

Esittelijä: Ana Gomes

SISÄLTÖ

	Sivu
EHDOTUS EUROOPAN PARLAMENTIN SUOSITUKSEKSI NEUVOSTOLLE.....	3
PERUSTELUT	9
EHDOTUS SUOSITUKSEKSI NEUVOSTOLLE B7-0615/2010	14
VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS.....	17

EHDOTUS EUROOPAN PARLAMENTIN SUOSITUKSEKSI NEUVOSTOLLE

EU:n ja Libyan puitesopimuksesta käytävistä neuvotteluista (2010/2268(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Ana Gomesin S&D-ryhmän puolesta esittämän ehdotuksen suositukseksi neuvostolle EU:n ja Libyan puitesopimuksesta parhaillaan käytävistä neuvotteluista (B7-0615/2010),
- ottaa huomioon 15. lokakuuta 2007 kokoontuneen yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston päätelmät neuvottelujen aloittamisesta EU:n ja Libyan välisestä puitesopimuksesta ja 18.–19. kesäkuuta sekä 29.–30. lokakuuta 2009 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät siirtolaisuuteen liittyvistä poliitikoista,
- ottaa huomioon komission jäsenen Ferrero-Waldnerin ja Eurooppa-asioiden sihteerin El Obeidin yhdessä heinäkuussa 2007 allekirjoittaman yhteistyöpöytäkirjan,
- ottaa huomioon EU:n ja Libyan puitesopimuksesta parhaillaan käytävät neuvottelut,
- ottaa huomioon marraskuussa 2004 käyttöön otetun Bengasin HI-virustartuntoja koskevan toimintasuunnitelman,
- ottaa huomioon EU:n ja Libyan nykyisen käytännön yhteistyön siirtolaisasioissa sekä siirtolaisuutta koskevan yhteistyöohjelman, jonka komissio ja Libya allekirjoittivat 4. lokakuuta 2010,
- ottaa huomioon 10. joulukuuta 1948 annetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,
- ottaa huomioon 28. heinäkuuta 1951 tehdyn Geneven yleissopimuksen ja 31. tammikuuta 1967 tehdyn pöytäkirjan pakolaisten asemasta,
- ottaa huomioon, että Libya on allekirjoittanut useita kansainvälisiä ihmisoikeussopimuksia, kuten kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen (1970), taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen (1970), kaikkinaisen rotusyrjinnän poistamista koskevan kansainvälisen yleissopimuksen (1968), kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen (1989), kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen yleissopimuksen (1989), lasten oikeuksia koskevan yleissopimuksen (1993) ja yleissopimuksen siirtotyöläisten ja heidän perheenjäsentensä oikeuksien suojelusta (2004),
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen 18. joulukuuta 2007 antaman päätöslauselman 62/149, jossa kehoitetaan keskeyttämään kuolemanrangaistuksen käyttäminen, sekä Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen 18. joulukuuta 2008

antaman päätöslauselman 63/168, jossa kehoitetaan panemaan täytäntöön vuoden 2007 yleiskokouksen päätöslauselma 62/149,

- ottaa huomioon Afrikan ihmisoikeuksien ja kansojen oikeuksien peruskirjan sekä siihen liitetyn Afrikan ihmisoikeuksien ja kansojen oikeuksien tuomioistuinta koskevan pöytäkirjan, joista ensiksi mainitun Libya ratifioi 26. maaliskuuta 1987 ja toiseksi mainitun 19. marraskuuta 2003,
  - ottaa huomioon syyskuussa 1969 tehdyn Afrikan unionin yleissopimuksen Afrikan pakolaisongelman erityisistä näkökohdista sekä sen, että Libya on ollut yleissopimuksen osapuolena heinäkuusta 1981 lähtien,
  - ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan,
  - ottaa huomioon 18. tammikuuta 2007 Libyassa työskennelleelle hoitohenkilökunnalle langetetusta kuolemantuomiosta¹ ja 17. kesäkuuta 2010 teloituksista Libyassa² antamansa päätöslauselmat,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 121 artiklan 3 kohdan ja 97 artiklan,
  - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A7-0368/2010),
- A. ottaa huomioon, että jatkuvasta autoritäärisestä hallinnosta ja perusoikeuksia ja -vapauksia koskevien kansainvälisten yleissopimusten järjestelmällisestä rikkomisesta huolimatta Libyan kauppaa- ja poliittiset suhteet EU:n jäsenvaltioiden kanssa lisääntyvät ja maa on EU:n Välimeren alueen sekä Afrikan kumppanina monissa eri kysymyksissä, jotka vaikuttavat turvallisuuteen ja vakauteen, kuten siirtolaisuus, kansanterveys, kehitys, kauppaa- ja taloussuhteet, ilmastonmuutos, energia ja kulttuuriperintö,
- B. ottaa huomioon, että useilla EU:n jäsenvaltioilla on läheiset suhteet Libyaan ja että niiden yritykset ja pankit toimivat välineinä Libyan Euroopassa tekemille investoinneille, ja ottaa huomioon, että Italia allekirjoitti 30. elokuuta 2008 Libyan kanssa ystävyyssovitimuksen, jolla hallinnoidaan suhteita eri aloilla, kuten siirtolaisuuden hallinnassa tehtävässä yhteistyössä sekä sotaan ja siirtomaahallintoon liittyvien taloudellisten korvausten maksamisessa; ottaa huomioon, että Italian parlamentti pyysi 9. marraskuuta 2010 hallitusta tarkistamaan kyseistä sopimusta,
- C. ottaa huomioon, että EU:n ja Libyan puitesopimuksesta parhaillaan käytävät neuvottelut kattavat monia eri osa-alueita, jotka ulottuvat poliittisen vuoropuhelun vahvistamisesta siirtolaisuuden hallintaan, kauppaa- ja taloussuhteiden kehittämiseen, energiavarmuuteen ja yhteistyön parantamiseen eri aloilla; ottaa huomioon, että puitesopimuksen odotetaan tarjoavan mahdollisuuden Libyan ja EU:n välisen poliittisen vuoropuhelun tehostamiseen,
- D. ottaa huomioon, että ihmisoikeuksien kunnioittaminen, demokratia ja oikeusvaltion periaate sekä kuolemanrangaistuksen vastustaminen ovat EU:n keskeisiä periaatteita; toteaa, että Euroopan parlamentti on vahvasti sitoutunut kuolemanrangaistuksen

---

¹ EUVL C 244 E, 18.10.2007, s. 208.

² Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0246.

lakkauttamiseen kaikkialla maailmassa ja että se vaati toistuvasti kuolemantuomioiden peruuttamista sekä Libyassa useita vuosia vangittuina olleiden palestiinalaisen lääkärin ja viiden bulgarialaisen sairaanhoitajan vapauttamista vankilasta sen lisäksi, että se on tuominnut Libyan ja muiden maiden kansalaisten teloitukset, joita Libyassa on suoritettu,

- E. ottaa huomioon, että Libya on ratifioinut Afrikan unionin yleissopimuksen Afrikan pakolaisongelmien erityisistä näkökohdista ja että yleissopimuksen 8 artiklassa painotetaan, että yleissopimuksella täydennetään tehokkaasti Afrikan alueella Yhdistyneiden kansakuntien vuoden 1951 yleissopimusta pakolaisten asemasta ja että Afrikan unionin jäsenvaltiot toimivat yhteistyössä UNHCR:n kanssa; toteaa kuitenkin, ettei Libya ole ratifioinut vuoden 1951 YK:n pakolaissopimusta, joka on ainoa kansainvälinen yleissopimus, johon sisältyy kattava pakolaisten määritelmä ja jonka johdosta toteutetaan sitovia suojelutoimenpiteitä ja otetaan käyttöön erityinen mekanismi UNHCR:n viraston suorittamaa valvontaa varten,
- F. ottaa huomioon, että on olemassa kattavia todisteita Libyan siirtotyöläisiin näiden kansallisen tai etnisen alkuperän perusteella kohdistamasta laajamittaisesta syrjinnästä ja erityisesti sen afrikkalaisiin siirtotyöläisiin kohdistamasta rotusyrjinnästä, ja on syvästi huolissaan tiedoista, jotka koskevat naisiin kohdistuvaa seksuaalista väkivaltaa,
- G. ottaa huomioon, että EU:n perusoikeuskirjan 19 artiklan 2 kohdassa määrätään, että ketään ei saa palauttaa, karkottaa tai luovuttaa sellaiseen maahan, jossa häntä vakavasti uhkaa kuolemanrangaistus, kidutus tai muu epäinhimillinen tai halventava rangaistus tai kohtelu,
- H. ottaa huomioon, että Libya valittiin 13. toukokuuta 2010 YK:n ihmisoikeusneuvostoon, että se on ratifioinut useita kansainvälisiä ihmisoikeussopimuksia ja että näin ollen sitä sitovat ihmisoikeuksien kunnioittamista koskevat kansainväliset velvoitteet, mutta se ei ole tähän mennessä vielä toteuttanut konkreettisia toimenpiteitä ihmisoikeustilanteensa parantamiseksi ja todellisen yhteistyön aloittamiseksi YK:n erityismenettelyjen ja perussopimuksen mukaisten elinten kanssa; ottaa huomioon, että ihmisoikeudet ovat jakamattomia ja että siitä huolimatta, että Libyan kansalaiset ja Libyassa asuvat ulkomaalaiset nauttivat valtion tulonsiirtojen ansiosta tiettyjä taloudellisia ja sosiaalisia etuuksia, he ovat vailla useimpia kansalais- ja poliittisia oikeuksia, kuten sanavapautta, kokoontumis- ja yhdistymisvapautta, oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, työoikeuksia, naisten oikeuksia sekä vapaita vaaleja, ja ottaa huomioon, että mielivaltaisia pidätyksiä, kidutusta, katoamisia ja syrjintää tapahtuu usein varsinkin siirtotyöläisten tapauksessa,
- I. ottaa huomioon, että Libyassa valtion vallankäyttö ei perustu oikeusvaltioperiaatteeseen eikä demokraattiseen vastuuvollisuuteen ja että se on johtanut mielivaltaiseen ja ennalta arvaamattomaan käytökseen ulkomaalaisia ja heidän etujaan kohtaan, kuten äskettäin tapahtui sveitsiläisten liikemiesten ja tavallisen rikollisuuden vuoksi teloitettujen ulkomaalaisten, joiden henkilöllisyyttä ei ole paljastettu, tapauksessa,

1. esittää meneillään olevien puitesopimusneuvottelujen yhteydessä neuvostolle seuraavat suositukset:

- (a) panee merkille neuvoston äskettäin tekemän päätöksen sallia lopulta joukon parlamentin jäseniä tutustua komissiolle annettuun EU:n ja Libyan välisen puitesopimuksen neuvotteluvaltuutukseen; pahoittelee kuitenkin tämän päätöksen viivästyistä ja kehottaa suomaan parlamentille mahdollisuuden tutustua kaikkia parhaillaan neuvoteltavia kansainvälisiä sopimuksia koskeviin valtuutuksiin SEUT-sopimuksen 218 artiklan 10 kohdan mukaisesti, jossa todetaan, että parlamentin on saatava välittömästi ja täysimääräisesti tietoa menettelyn kaikissa vaiheissa;
- (b) pitää myönteisenä EU:n ja Libyan välisten neuvottelujen aloittamista, joka on askel kohti EU:n ja Välimeren alueen sekä Afrikan välisen uuden suhteen luomista; pitää Libyan kanssa tehtävää yhteistyötä hyödyllisenä turvallisuuteen ja vakauteen, siirtolaisuuteen, kansanterveyteen, kehitykseen, kauppaan, ilmastonmuutokseen, energiaan sekä kulttuuriin liittyvien näkökohtien käsittelemisessä;
- (c) kehottaa neuvostoa ja komissiota suosittelemaan painokkaasti, että Libya ratifioi vuoden 1951 Geneven pakolaissopimuksen sekä sen vuonna 1967 tehdyn pöytäkirjan mukaan lukien täysimääräinen yhteistyö UNHCR:n kanssa ja että se hyväksyy sellaisen turvapaikkalainsäädännön, jossa tunnustetaan pakolaisasema sekä siihen liittyvät oikeudet ja jossa kielletään joukkokarkotukset ja vahvistetaan palauttamiskieltoa koskeva periaate;
- (d) muistuttaa neuvostoa ja komissiota niiden velvollisuudesta varmistaa, että EU:n ulkopolitiikka on kaikilta osin sopusoinnussa perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 19 artiklan kanssa, jossa kielletään joukkokarkotukset ja vahvistetaan palauttamiskieltoa koskeva periaate;
- (e) kehottaa neuvostoa ja komissiota pyytämään, että Libyan viranomaiset allekirjoittavat yhteistyöpöytäkirjan, jossa UNHCR:lle myönnetään laillinen läsnäolo-oikeus Libyassa ja täysimääräinen liikkumisvapaus sekä valtuudet toteuttaa kaikkia suojatoimia;
- (f) kehottaa neuvostoa ja komissiota varmistamaan, että takaisinottosopimuksen tekeminen Libyan kanssa tulee kyseeseen ainoastaan laittomien maahanmuuttajien tapauksessa, jolloin se ei koske turvapaikanhakijoita, pakolaisia tai suojelun tarpeessa olevia henkilöitä, ja toistaa, että palauttamiskieltoa koskeva periaate koskee kaikkia henkilöitä, joita uhkaa kuolemanrangaistus, kidutus tai muu epäinhimillinen kohtelu;
- (g) kehottaa neuvostoa tarjoamaan asettautumismahdollisuuden UNHCR:n Libyassa pakolaisiksi määrittelemille henkilöille 4. lokakuuta 2010 allekirjoitetun, siirtolaisuutta koskevan yhteistyöohjelman mukaisesti;
- (h) kehottaa neuvostoa ja komissiota lisäämään tukeaan UNHCR:n toiminnalle ja kehottamaan samalla Libyan viranomaisia noudattamaan kansainvälistä ihmisoikeuslainsäädäntöä maassa ilman asianmukaisia asiapapereita oleskelevien henkilöiden kohtelussa sekä sallimaan UNHCR:n järjestelmällisen pääsyn

pidätyskeskuksiin;

- (i) kehottaa neuvostoa ja komissiota tarjoamaan Libyalle ja UNHCR:lle, Kansainväliselle siirtolaisuusjärjestölle sekä kansainväliselle siirtolaispolitiikan kehittämiskeskukseen ja muille asiantuntijaelimille tukea alueella ilmenevän ihmiskauppaongelman torjumiseksi kiinnittäen erityistä huomiota naisten ja lasten suojeluun, ja tarjoamaan myös apua laillisten siirtolaisten kotouttamiseen ja maassa laittomasti oleskelevien siirtolaisten olojen kohentamiseen; pitää tässä yhteydessä tervetulleena sopimusta siirtolaisuutta koskevasta yhteistyöohjelmasta, jonka komission jäsenet Malmström ja Füle allekirjoittivat Libyan viranomaisten kanssa lokakuussa 2010;
- (j) kehottaa komissiota toimittamaan parlamentille kaikki yksityiskohtaiset tiedot, jotka liittyvät EU:n ja Libyan väliseen kumppanuussopimukseen käytettäviin ulkoisiin rahoitusvälineisiin;
- (k) kehottaa neuvostoa vaatimaan Libyaan sitoutumaan kuolemantuomioiden täytäntöönpanon keskeyttämiseen YK:n yleiskokouksen 18. joulukuuta 2007 ja 18. joulukuuta 2008 antamien päätöslauselmien mukaisesti kuolemantuomioiden täytäntöönpanon lopettamiseksi kokonaan ja luovuttamaan kaikkia Libyassa vuodesta 2008 lähtien teloitettuja henkilöitä koskevat tiedot sekä ilmoittamaan kyseisten henkilöiden nimet sekä syytteet, joiden nojalla heidät oli tuomittu; kehottaa korkeaa edustajaa / varapuheenjohtajaa korostamaan, että EU pitää kuolemantuomioiden täytäntöönpanon lopettamista kokonaan poliittisena prioriteettina, ottamalla asian järjestelmällisesti esille Libyan viranomaisten kanssa;
- (l) kehottaa neuvostoa vaatimaan, että puitesopimukseen sisällytetään kansainvälistä rikostuomioistuinta koskeva lauseke, minkä johdosta Libyan olisi harkittava Rooman perussäännön ratifiointia;
- (m) kehottaa neuvostoa ehdottamaan Libyalle yhteistyötä sellaisissa ohjelmissa, joilla vahvistetaan kestävä kehitys sekä ilmastonmuutosta, vesivajetta ja aavikoitumista ja muita ympäristöasioita koskevia alueellisia synergioita;
- (n) kehottaa neuvostoa ja komissiota kannustamaan puitesopimuksesta käytävien neuvottelujen yhteydessä Libyaan osallistumaan Euro-Välimeri-kumppanuuteen sekä Välimeren unionin toimintaan ja sen keskeisiin hankkeisiin;
- (o) kehottaa komissiota noudattamaan täysimääräisesti SEUT-sopimuksen 218 artiklan mukaista velvoitettaan ja ilmoittamaan Euroopan parlamentille asianmukaisesti, mihin EU pyrkii Libyan kanssa puitesopimuksesta käytävien neuvottelujen energiaosioon sisältyvällä ydinalan yhteistyöllä kaikki poliittiset ja turvallisuusnäkökohdat mukaan lukien;
- (p) onnittelee Libyan terveystoimintaa ja hoitohenkilökuntaa huomattavista parannuksista, jotka saavutettiin HI-viruksen/aidsin leviämisen estämiseen liittyvässä lääketieteellisessä ja tutkimuskapasiteetissa EU:n ja Libyan yhdessä toteuttaman Bengasin toimintasuunnitelman avulla, ja tukee pyyntöä kyseisen yhteistyön laajentamiseksi myös muiden tartuntatautiin hoitoon ja muihin sairaaloihin Libyassa;

kehottaa EU:n jäsenvaltioita tarjoamaan libyalaisille potilaille erikoissairaanhoidon mukaan lukien eurooppalaisissa erikoissairaaloissa annettavan väliaikaisen hoidon saannin helpottaminen;

- (q) katsoo, että puitesopimukseen olisi sisällyttävä tuki institutionaalisten valmiuksien kehittämiseksi keinona vahvistaa kansalaisyhteiskuntaa, Libyan nykyaikaistamista, demokraattisia uudistuksia, riippumattomia tiedotusvälineitä ja riippumatonta oikeuslaitosta sekä edistää muita ponnisteluja yritysten, tiedeyhteisön, kansalaisjärjestöjen ja muiden libyalaisen sidosryhmien toiminnan helpottamiseksi;
  - (r) kehottaa neuvostoa ja komissiota varmistamaan, että kaupankäyntiä varten laadittavissa ohjelmissa keskitytään todellisen tuen tarjoamiseen yrityksille ja erityisesti pienille ja keskisuurille liikeyrityksille niiden vientikapasiteetin maksimoimiseksi;
  - (s) pyytää neuvostoa ja komissiota kehittämään Libyaa noudattamaan täysimääräisesti niitä sitoumuksia, joita se on tehnyt liittyessään YK:n ihmisoikeusneuvostoon, ja kehottaa näin ollen Libyaa myöntämään jatkuvasti voimassa olevat kutsut maahan YK:n erityismenettelyjen puitteissa nimitetyille henkilöille, kuten laittomia, summittaisia ja mielivaltaisia teloituksia käsittelevälle YK:n erityisraportoijalle, kidutustapauksia käsittelevälle YK:n erityisraportoijalle, sananvapautta käsittelevälle YK:n erityisraportoijalle, rasismien, rotusyrjinnän, muukalaisvihamielisyyden ja suvaitsemattomuuden nykyaikaisia muotoja käsittelevälle YK:n erityisraportoijalle sekä tahdonvastaisia katoamisia käsittelevälle työryhmälle sekä mielivaltaisia pidätyksiä käsittelevälle työryhmälle, kuten äskettäin julkaistussa, Libyaa koskevassa yleisessä määräaikaisselvityksessä kehoitetaan; kehottaa samassa hengessä sallimaan riippumatonta arviointia kokonaisvaltaisesta ihmisoikeustilanteesta suorittavien tahojen esteettömän pääsyn Libyaan;
  - (t) kehottaa neuvostoa varmistamaan, että libyalaisille myönnetään Schengen-viisumeja ilman aiheettomia viivytyksiä, tarkastelemaan muita helpottamismenettelyjä ja pyytämään Libyan viranomaisia helpottamaan viisumien myöntämistä Libyassa asuville tai ammatillista toimintaa harjoittaville EU:n kansalaisille;
  - (u) suosittelee EU:n edustuston perustamista Tripoliin mahdollisimman pian;
2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja tiedoksi komissiolle sekä Euroopan unionin jäsenvaltioiden hallituksille.

PERUSTELUT

Eurooppa ei voi jättää Libyaa huomioimatta eikä suhtautua sen kehitykseen välinpitämättömästi. Libya on EU:lle strategisesti tärkeä maa, joka sijaitsee Välimeren etelärannalla ja osallistuu 5+5-vuoropuheluun. Afrikan unionin jäsenvaltiona Libya jakaa EU:n kanssa yhteiset intressit EU:n ja Afrikan välisen strategisen kumppanuuden täytäntöönpanossa ja kestäväen kehityksen edistämässä Afrikassa. Libyalla on oma roolinsa alueellisessa ja maailmanlaajuisessa turvallisuudessa, kuten esimerkiksi ääriliikkeiden leviämisen estämisessä ja merialueiden hallinnoinnissa. Kuuden miljoonan asukkaan Libyalla on Afrikan laajimmat tutkitut öljyvarat, ja se on EU:n kolmanneksi suurin energiantoimittaja (öljy ja kaasu). Taloudellinen keskinäinen riippuvuus on tosiasia, sillä EU on Libyan tärkein kauppakumppani, jonka osuus kattaa lähes 70 prosenttia kaikesta sen vuonna 2009 käymästä kaupasta. Libya on niin ikään keskeinen kauttakulkumaa Eurooppaan pyrkiville siirtolaisille ja pakolaisille. Yhteisen kulttuuriperinnön säilyttäminen on Euroopan ja Libyan yhteinen etu. Useilla EU:n jäsenvaltioilla on Libyan kanssa tiiviit suhteet, ja monet EU:n yritykset ja pankit toimivat Libyan Euroopassa tekemien investointien välineinä. Ainakin kaksi EU:n jäsenvaltiota on hiljattain allekirjoittanut Libyan kanssa sopimuksia: Ranska vuonna 2008 ydinvoiman siviilikäyttöön liittyvästä yhteistyöstä ja Italia vuonna 2009 (ystävyyss-, kumppanuus- ja yhteistyösopimus).

EU ja Libya allekirjoittivat vuonna 2007 yhteistyöpöytäkirjan, jolla vahvistettiin Libyassa pidätettyinä olleiden palestiinalaisen lääkärin ja viiden bulgarialaisen sairaanhoitajan vapauttaminen ja käynnistettiin Bengasin toimintasuunnitelma Libyan auttamiseksi HI viruksen/aidsin leviämisen estämisessä. Puitesopimusta koskevat neuvottelut käynnistettiin vuonna 2008 Euroopan unionin neuvoston komissiolle antaman valtuutuksen pohjalta. Euroopan parlamentille ei sille Lissabonin sopimuksella annetusta toimivallasta huolimatta tuolloin ilmoitettu kyseisen neuvotteluvalltuutuksen sisältöä.

Sillä, että Libya luopui joulukuussa 2003 ydinohjelmastaan ja että se suostui maksamaan korvauksia Lockerbien ja UTA:n terrori-iskujen uhreille, on ollut ratkaiseva merkitys maan siirtymisessä pois paariavaltion ja terrorismin tukijan asemasta, joka johti eristämiseen, YK:n pakotteisiin (kauppassaarto ja ase- ja siviili-ilmailualaa koskenut saarto) sekä siihen, että Yhdysvallat pommitti Tripolia ja Bengasia vuonna 1986.

Koska Libya on riippuvainen öljyn ja kaasun viennistä, se pyrkii kehittämään suhteitaan muihin maihin ja on panostanut erityisesti Afrikkaan (sen suhteet muihin arabimaihin ovat perin ristiriitaiset) ja kansainvälisiin järjestöihin. Maan talouden uudenaikaistaminen ja monipuolistaminen edellyttävät suotuisampaa liiketoiminta- ja investointiympäristöä. Tällaisen ympäristön edellytyksenä ovat mittavat poliittiset uudistukset ovat kuitenkin epätodennäköisiä, ja valtion autokraattinen vallankäyttö jatkuu yhä Libyassa.

Libyassa on yli 40 vuoden ajan vallinnut diktatuuri, jossa valta on keskitetty yhden miehen, kenraali Gaddafin, käsiin. Gaddafi on Afrikan ja arabimaiden pisimpään vallassa ollut hallitsija. Libyalaiset saavat ilmaisen koulutuksen ja terveydenhuollon, ja lisäksi kansalaisten asumiskustannuksia tuetaan, ja he hyötyvät öljytulojen jossakin määrin sosiaalisesta jakamisesta. BKT:n kasvusta huolimatta Libyan kehitys on jäljessä muihin öljyrikkaisiin

maihin nähden, ja Libya on kyseisen alueen yksi vähiten monipuolistuneista talouksista, sillä ulkomaiset investoinnit ovat edelleen riippuvaisia hallitsijan ennalta arvaamattomista päätöksistä.

Libyan kansalaisilla ei ole perustavanlaatuisia ihmisoikeuksia eikä perusvapauksia, vaikka Libyaa sitovat ihmisoikeuksien kunnioittamista koskevat kansainväliset velvoitteet, sillä se on hiljattain valittu Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeusneuvostoon ja se on ratifioinut oikeudellisesti sitovia kansainvälisiä sopimuksia.

Kuolemanrangaistuksia pannaan säännöllisesti täytäntöön. Vähintään viisi EU:n kansalaista (bulgarialaiset sairaanhoitajat) on ollut viime vuosina Libyassa kuolemaan tuomittujen henkilöiden joukossa. Vuonna 2010 on teloitettu 18 ihmistä, joista monet olivat ulkomaalaisia, mutta Libyan viranomaiset eivät ole julkistaneet heidän henkilöllisyyttään tai kansallisuuttaan eivätkä heihin kohdistuneita syytteitä.

Valtion vallan perustana ei Libyassa ole oikeusvaltioperiaate eivätkä demokraattisesti vastuuvolliset instituutiot, mikä on johtanut mielivaltaiseen ja ennalta arvaamattomaan käytökseen ulkomaalaisia ja heidän etujaan kohtaan, kuten äskettäin tapahtui sveitsiläisen liikemiehen tapauksessa. Libyalaiset ja Libyassa asuvat ulkomaalaiset ovat vailla useimpia kansalais- ja poliittisia oikeuksia, kuten sanavapautta, kokoontumis- ja yhdistymisvapautta, oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, työoikeuksia, naisten oikeuksia sekä vapaita, oikeudenmukaisia, määräajoin pidettäviä ja yleisiä vaaleja, ja lisäksi mielivaltaisia pidätyksiä, kidutusta ja katoamisia tapahtuu usein.

Libya tarvitsee ulkomaista työvoimaa. Maassa työskentelee lähes kaksi miljoonaa ulkomaalaista, joiden määrä vastaa kolmannesta maan väkiluvusta. Siirtolaisiin kohdistuva syrjintä on kuitenkin yleistä, eikä Libya suo maassa laillisesti työskenteleville henkilöille minkäänlaista erityisasemaa eikä helpota heidän rahalähetyksiään kotimaahan. Naispuoliset siirtolaiset joutuvat erityisen usein syrjinnän, hyväksikäytön ja ihmiskaupan uhreiksi.

Libyalla ei myöskään ole turvapaikkalainsäädäntöä, joten se ei juridisesti tunnusta tarvetta suojella vainoa pakenevia henkilöitä. Vaikkei Libya ole allekirjoittanut vuoden 1951 YK:n pakolaissopimusta, mutta koska se on ratifioinut Afrikan unionin yleissopimuksen Afrikan pakolaisiongelmiin erityisistä näkökohdista, se salli UNHCR:n työskennellä maassa usean vuoden ajan, mutta päätti äskettäin yllättäen järjestön Libyan-viraston sulkemisesta. Tämä on Euroopan parlamentin mielestä erittäin huolestuttava seikka, minkä se totesi 17. kesäkuuta 2010 antamassaan päätöslauselmassa.

Libyan perustuslaissa kielletään poliittisten pakolaisten luovuttaminen. Libya on kuitenkin toistuvasti luovuttanut maassa laittomasti oleskelleita ihmisiä näiden kotimaahan piittaamatta näiden henkeen kohdistuneesta vakavasta uhasta. Ennen UNHCR:n Tripolin-viraston sulkemista Libyassa oli rekisteröity 8 950 pakolaista ja 3 680 turvapaikanhakijaa. Heistä suurin osa on kotoisin Eritreasta, Irakista, Somaliasta, Sudanista, Etiopiasta ja Tšadista. Arviolta 3 700 on palestiinalaisia pakolaisia.

EU on pyytänyt sisällyttämään puitesopimukseen takaisinottosopimuksen, mutta Tripolin viranomaisilla ei ole aikomustakaan hyväksyä sitä. Koska Libyassa loukataan systemaattisesti ihmisoikeuksia ja koska kidutus ja kuolemantuomioiden langettaminen jatkuvat yhä, ei ole mitenkään hyväksyttävää, että neuvosto ja komissio pyrkivät saamaan aikaan sopimuksen ihmisten palauttamiseksi väkivallalla Libyaan.

Näin Italia kuitenkin toimii ystävyyssopimuksen puitteissa, mikä on vastoin EU:n oikeudellisia velvoitteita. Italian tukemina laittoman siirtolaisuuden torjumiseksi Välimerellä partioivat libyalaiset joukot ovat saaneet Italiaan saapuvien siirtolaisten määrän vähenemään, joskin ihmisoikeuksien kustannuksella. Italia palautti Libyaan vuonna 2009 lähes tuhat ihmistä, jotka oli pelastettu tai otettu kiinni merellä. Italian sisäministerin mukaan vuoden 2010 kolmen ensimmäisen kuukauden aikana tulijoiden määrä väheni 96 prosenttia vuoteen 2009 verrattuna. Äskettäin (12. syyskuuta 2010) sattunut tapaus kuvaa olosuhteita, joissa siirtolaiset joutuvat hengenvaaraan: Italian lahjoittamaa alusta käyttäneet libyalaiset joukot tulittivat Libyan rannikon lähistöllä italialaista kalastusalusta. Libya pyysi tapausta anteeksi, mutta Italian sisäministeri arveli, että libyalaiset olivat saattaneet luulla kalastusalusta laittomia siirtolaisia kuljettavaksi alukseksi. Aivan kuin ampuminen olisi siinä tapauksessa oikeutettua.

Kun Libyan aikomus palauttaa satoja pakolaisia/siirtolaisia Eritreaan viime kesäkuussa aiheutti kansainvälisiä protesteja, Libyan viranomaiset päättivät vapauttaa kaikki maassa laittomasti oleskelleet ja maan 18 pidätyskeskuksessa – joissa elin- ja hygieenisuolosolot olivat yleisesti ottaen järkyttävät – olleet henkilöt (joita oli tuhansia) ja suoda heille kolme kuukautta aikaa laillistaa oleskelunsa maassa. Koska työpaikkoja ja laillisia keinoja elannon hankkimiseen on niukasti tarjolla, useimmat kyseisistä henkilöistä elävät kadulla ja tulevat hädin tuskin toimeen, ja monet heistä ovat pyytäneet, että heidät palautettaisiin kotimaahansa.

Libyassa hallintotapa on puutteellinen ja valtion ja yhteiskunnalliset instituutiot ovat äärimmäisen heikkoja. Oikeuslaitos ja tiedotusvälineet eivät ole riippumattomia. Viime vuosina on kuitenkin voitu havaita yrityksiä vahvistaa hallintokapasiteettia, luoda suotuisampi liiketoimintaympäristö ja avata jonkin verran poliittista tilaa kansalaisyhteiskunnalle.

EU:n ja Libyan yhteistyöllä voi olla merkitystä autettaessa Libya vahvistamaan kapasiteettiaan. Tästä voidaan mainita onnistuneena esimerkkinä Bengasin toimintasuunnitelma, jonka avulla Libya saavutti huomattavaa edistystä HI-viruksen/aidsin leviämisen estämisestä koskevassa lääketieteellisessä ja tutkimuskapasiteetissa ja jonka avulla pelastettiin tartunnan saaneita lapsia ja aikuisia. Libyassa annetaan arvoa toimintasuunnitelman tuloksille ja toivotaan, että EU:n kanssa tehtävää yhteistyötä voitaisiin laajentaa myös muiden tartuntatautien hoitoon ja muihin sairaaloihin. EU:n jäsenvaltioita olisi kannustettava tarjoamaan libyalaisille potilaille terveydenhuoltoapua mukaan lukien eurooppalaisissa erikoissairaaloissa annettavan väliaikaisen hoidon saannin helpottaminen.

Useimmat Libyan kehitysnäkymien haasteet voidaan voittaa vain alueellisen yhteistyön avulla ottaen huomioon keskinäisen riippuvuuden siirtolaisuuden hallinnassa sekä ilmastonmuutoksen ja aavikoitumisen torjunnassa. Yksin toimiessaan Libya on pahentanut joitakin näistä ongelmista, kuten on korvaamattomia pohjavesivarantoja tuhoavan Great Man Made River -hankkeen laita. EU:n on kannustettava Libya luomaan alueellista synergiaa sellaisten uhkien torjumiseksi, joilla on vakavia seurauksia myös Libyan ulkopuolella.

EU:n ja Libyan välinen puitesopimus, josta käydään parhaillaan neuvotteluja, voi olla hyödyllinen strategisen suunnan antamisessa nykyisille suhteille ja niiden kehityksen jäsentämisessä samalla kun varmistetaan, että ne toteutetaan noudattaen kaikin puolin EU:n arvoja ja periaatteita. Ne voivat edistää EU:n yhteisiä etuja. Ranskan ja Libyan kahdenvälistä

sopimusta ydinvoiman siviilikäyttöön liittyvästä yhteistyöstä on tarpeen arvioida sen varmistamiseksi, että se on niiden EU:n sitoumusten ja IAEA:n periaatteiden mukainen, jotka koskevat ydinaseiden leviämisen torjuntaa ja turvallisuuden takaamista. Italian parlamentti kehotti 9. marraskuuta 2010 tarkistamaan Italian ja Libyan välistä ystävyyssopimusta sen varmistamiseksi, että se on sopusoinnussa Italian kansainvälisten velvoitteiden ja Italian perustuslain kanssa varsinkin, mitä tulee turvapaikkaoikeuteen ja oikeuteen elämään.

Euroopan parlamentin olisi suositeltava, että neuvosto ja komissio tarkistavat Libyan kanssa käytäviä neuvotteluja ottaen huomioon erityisesti seuraavat seikat:

- on varmistettava, että Libya allekirjoittaa **UNHCR:n** kanssa **päämajaa koskevan sopimuksen**, ja vaadittava, että Libya ratifioi **vuoden 1951 Geneven sopimuksen**;
- on vaadittava, että Libya **keskeyttää kuolemantuomioiden täytäntöönpanon**;
- Libyan viranomaisten kanssa on otettava esille kysymys **kansainvälisen rikostuomioistuimen** tuomiovallan hyväksymisestä;
- ei ole mitenkään hyväksyttävää, että neuvosto ja komissio pyrkivät saamaan Libyan kanssa aikaan **takaisinottosopimuksen**; se on vastoin EU:n keskeisiä arvoja ja Euroopan unionin perusoikeuskirjaa; siirtolaisvirtojen hallinnan ulkoistamispyrkimykseen ei saa liittyä se, että EU suvaitsee palauttamiskäytäntöjä tai muita siirtolaisten/pakolaisten hengen vaarantavia käytäntöjä;
- EU:n on kehotettava Libyan viranomaisia **parantamaan laillisten siirtolaisten asemaa**, suomaan siirtolaisille mahdollisuuden hakea oleskelulupia ja **torjumaan ihmiskauppaa** ja autettava Libyan viranomaisia näissä toimissa; Libyassa laittomasta oleskelusta syytettyjen henkilöiden pidätyskeskusten olosuhteiden parantamisen tukemisen on oltava EU:n prioriteetti;
- neuvoston ja komission on otettava Libyan viranomaisten kanssa esille tärkeimmät **ihmisoikeusongelmat** ja kehotettava tarkistamaan ilmaisunvapautta sekä yhdistymis- ja kokoontumisvapautta rajoittavaa lainsäädäntöä; ilman asianmukaista oikeusmenettelyä pidätettyinä olevien vankien vapauttaminen; vankien kidutus- ja pahoinpitelytapauksien, pakolaisten, turvapaikanhakijoiden ja siirtolaisten riiston ja seksuaalisen hyväksikäytön tutkiminen sekä katoamisista, ilman oikeudenkäyntiä tapahtuneista teloituksista ja ruumiillisista rangaistuksista, kuten ruoskimiset ja amputoinnit, vastuussa olevien tahojen selvittäminen; pakolaisten tai siirtolaisten karkotusten lopettaminen sellaisiin maihin, joissa he ovat vaarassa joutua vainon kohteeksi; pidätettyinä ollessaan kadonneiden tai kuolleiden henkilöiden, kuten Abu Selimin vankilan uhrien, kohtalon selvittäminen sekä vahingonkorvausmahdollisuuden järjestäminen uhrien omaisille; kaikesta naisiin kohdistuvasta syrjinnästä, kuten avioliittoa, avioeroa, avioliiton ulkopuolisia sukupuolisuhteita ja perintöasioita koskevasta lainsäädännöstä luopuminen sekä rankaisemattomuuden torjuminen, mikä

merkitsee sitä, että turvallisuusjoukot on saatettava vastuuseen toimistaan ja sisäisen turvallisuuden virasto on saatettava oikeusistuimen tutkittavaksi.

Yhteenvedona todettakoon, että Libyan strateginen merkitys yhdistettynä sen aiheuttamiin moninasiin haasteisiin korostaa sitä, että EU tarvitsee kattavan Libyaan koskevan politiikan. EU:n on otettava Libyaan kanssa esille laaja joukko erilaisia kysymyksiä. Käsiteltävänä olevan puitesopimuksen on oltava myös tehokas väline oikeusvaltioperiaatteen, ihmisoikeuksien kunnioittamisen, siirtolaisten ja pakolaisten suojelun sekä kestävä kehityksen edistämiseen Libyassa.

10.11.2010

EHDOTUS SUOSITUKSEKSI NEUVOSTOLLE B7-0615/2010

työjärjestyksen 121 artiklan 3 kohdan mukaisesti

EU:n ja Libyan puitesopimuksesta parhaillaan käytävistä neuvotteluista

Ana Gomes

S&D-ryhmän puolesta

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 15. lokakuuta 2007 kokoontuneen yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston päätelmät neuvottelujen aloittamisesta EU:n ja Libyan välisestä puitesopimuksesta ja 18.–19. kesäkuuta sekä 29.–30. lokakuuta 2009 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät siirtolaisuuteen liittyvistä politiikoista,
  - ottaa huomioon EU:n ja Libyan puitesopimuksesta parhaillaan käytävät neuvottelut, äskettäin allekirjoitetun siirtolaisuutta koskevan yhteistyöohjelman sekä EU:n ja Libyan nykyisen siirtolaisuutta ja HIV/aidsia koskevan yhteistyön,
  - ottaa huomioon 10. joulukuuta 1948 annetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,
  - ottaa huomioon 28. heinäkuuta 1951 tehdyn Geneven yleissopimuksen ja 31. tammikuuta 1967 tehdyn pöytäkirjan pakolaisten asemasta,
  - ottaa huomioon syyskuussa 1969 tehdyn Afrikan unionin yleissopimuksen Afrikan pakolaisongelmien erityisistä näkökohdista,
  - ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan,
  - ottaa huomioon 17. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman teloituksista Libyassa,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 121 artiklan 1 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että jatkuvasta itsevaltaisesta hallinnosta huolimatta Libyan kauppa ja poliittiset suhteet EU:n jäsenvaltioiden kanssa lisääntyvät ja maa on EU:n ja Välimeren alueen sekä Afrikan kumppanina monissa eri kysymyksissä, joita ovat erityisesti siirtolaisuus, kehitys, ilmastonmuutos, turvallisuus ja vakaus, mukaan luettuna ääriliikkeiden leviämisen ehkäiseminen, ja energiavarmuus,

- B. ottaa huomioon, että puitesopimuksesta parhaillaan käytävät neuvottelut kattavat monia eri alueita, jotka ulottuvat poliittisen vuoropuhelun vahvistamisesta kauppasuhteiden kehittämiseen ja yhteistyön parantamiseen eri aloilla,
- C. ottaa huomioon, että ihmisoikeuksien kunnioittaminen, demokratia ja oikeusvaltion periaate sekä kuolemanrangaistuksen vastustaminen ovat EU:n keskeisiä periaatteita; toteaa, että Euroopan unioni on vahvasti sitoutunut kuolemanrangaistuksen lakkauttamiseen kaikkialla maailmassa,
- D. ottaa huomioon, että Libya ei ole ratifioinut YK:n vuoden 1951 pakolaissopimusta, mutta on ratifioinut Afrikan unionin yleissopimuksen Afrikan pakolaisongelmien erityisistä näkökohdista, jonka 8 artiklassa todetaan, että yleissopimuksella täydennetään tehokkaasti Afrikan alueella Yhdistyneiden kansakuntien vuoden 1951 yleissopimusta pakolaisten asemasta ja että Afrikan unionin jäsenvaltiot toimivat yhteistyössä Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun toimiston kanssa,
- E. ottaa huomioon, että Euroopan unionin perusoikeuskirjan 19 artiklan 2 kohdassa määrätään, että ketään ei saa palauttaa, karkottaa tai luovuttaa sellaiseen maahan, jossa häntä vakavasti uhkaa kuolemanrangaistus, kidutus tai muu epäinhimillinen tai halventava rangaistus tai kohtelu,
- F. ottaa huomioon, että Libya on ratifioinut taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen (1970), kansalaisyhteiskunta- ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen (1970), kaikkinaisen rotusyrjinnän poistamista koskevan kansainvälisen yleissopimuksen (1968), kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen (1989), kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen yleissopimuksen (1989), lasten oikeuksia koskevan yleissopimuksen (1993) ja yleissopimuksen siirtotyöläisten ja heidän perheenjäsentensä oikeuksien suojelusta (2004) sekä muita kansainvälisiä ihmisoikeussopimuksia,
- G. ottaa huomioon, että huolimatta jatkuvista vakavista ihmisoikeuksien loukkauksista Libya valittiin äskettäin Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeusneuvostoon,
- H. toteaa, että edellä mainittujen kahden kohdan johdosta Libyalla on erityisiä kansainvälisoikeudellisia ihmisoikeuksien kunnioittamista koskevia velvoitteita,
1. esittää meneillään olevien puitesopimusneuvottelujen yhteydessä neuvostolle seuraavat suositukset:
- a. kehottaa neuvostoa toimittamaan Euroopan parlamentille komissiolle annetun valtuutuksen neuvottelujen aloittamiseksi EU:n ja Libyan välisestä puitesopimuksesta SEUT-sopimuksen 218 artiklan 10 kohdan mukaisesti, jossa todetaan, että parlamentin on saatava välittömästi ja täysimääräisesti tietoa menettelyn kaikissa vaiheissa;
  - b. kehottaa neuvostoa ja komissiota vaatimaan, että Libya ratifioi vuoden 1951 Geneven pakolaissopimuksen ja suosittelee tuen tarjoamista Libyalle sopimukseen liittyvien toimenpiteiden täytäntöönpanemiseksi;

- c. kehottaa neuvostoa ja komissiota pyytämään, että Libyan viranomaiset myöntävät laillisen läsnäolo-oikeuden Libyassa UNHCR:lle, jonka tehtävänä on toteuttaa kaikkia suojaotoimiaan;
  - d. kehottaa neuvostoa lopettamaan toimet, joilla pyritään tekemään takaisinottosopimus Libyan kanssa, koska ihmisten palauttaminen maahan, joka jatkuvasti loukkaa ihmisoikeuksia ja käyttää kuolemanrangaistusta, olisi ihmisoikeuksien suojelua koskevien EU:n oikeudellisten velvoitteiden vastaista; kehottaa neuvostoa lisäksi tarjoamaan Libyassa havaituille pakolaisille EU:n jäsenvaltioihin asettautumista koskevan ohjelman ja ehdottamaan toimia, joilla puututaan ihmiskaupan ongelmaan alueella kiinnittäen erityistä huomiota naisten ja lasten suojeluun;
  - e. kehottaa neuvostoa pyrkimään kuolemanrangaistuksen toimeenpanon lykkäämistä Libyassa koskevaan sopimukseen, joka johtaisi kuolemanrangaistuksen poistamiseen, ja kehottaa Libyan viranomaisia julkaisemaan tietoja ja tilastoja teloituksista Libyassa alkaen vuodesta 2008;
  - f. kehottaa neuvostoa vahvistamaan alueellisia kestäväää kehitystä ja ympäristöasioita, kuten ilmastonmuutosta, vesivajetta ja aavikoitumista, koskevia synergioita;
  - g. katsoo, että puitesopimukseen olisi sisällyttävä tuki institutionaalisten valmiuksien kehittämiseksi keinona vahvistaa kansalaisyhteiskuntaa, tukea Libyan nykyaikaistamisponnistuksia, kannustaa demokraattisiin uudistuksiin ja avata poliittista kenttää;
  - h. suosittelee unionin edustuston perustamista Tripoliin;
2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja tiedoksi komissiolle sekä Euroopan unionin jäsenvaltioiden hallituksille.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	9.12.2010
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 52 -: 0 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Gabriele Albertini, Frieda Brepoels, Arnaud Danjean, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Takis Hadjigeorgiou, Richard Howitt, Anneli Jäätteenmäki, Ioannis Kasoulides, Nicole Kiil-Nielsen, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Eduard Kukan, Alexander Graf Lambsdorff, Vytautas Landsbergis, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Mario Mauro, Kyriakos Mavronikolas, Alexander Mirsky, María Muñoz De Urquiza, Norica Nicolai, Ria Oomen-Ruijten, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Vincent Peillon, Alojz Peterle, Bernd Posselt, Hans-Gert Pöttering, Cristian Dan Preda, Fiorello Provera, Nikolaos Salavrakos, Jacek Saryusz-Wolski, Werner Schulz, Charles Tannock, Inese Vaidere, Graham Watson
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Elena Băsescu, Emine Bozkurt, Hélène Flautre, Lorenzo Fontana, Kinga Gál, Liisa Jaakonsaari, Elisabeth Jeggle, Indrek Tarand, Traian Ungureanu, Janusz Władysław Zemke
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (187 art. 2 kohta)	Eleni Theocharous